РЕШЕНИЕ №5026

София, 20.04.2021

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на шести април две хиляди и двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ТОДОР ТОДОРОВ
ХАЙГУХИ БОДИКЯН

при секретар М.Ц. и с участието на прокурора Антоанета Генчева изслуша докладваното от съдията ТОДОР ТОДОРОВ по адм. дело № 2666/2021**.**

Производство по чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на И.П., от гр. Т., област Сливен против решение №287/05.01.2021г., постановено по административно дело №376/2020г. по описа на Административен съд – Сливен. Поддържат се оплаквания за неправилност поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствени правила поради необсъждане в цялост и логическа връзка с всички доказателства по делото на доводите за незаконосъобразност на оспорения административен акт и необоснованост – касационни основания по чл.209, т.3 АПК.

Ответникът по касационната жалба – Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) чрез юрисконсулт П. изразява становище за неоснователност на касационното оспорване. Представя подробен писмен отговор и претендира разноски за касационната инстанция под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационното оспорване. Посочва, че първоинстанционният съд е установил релевантните за спора факти и обстоятелства в съответствие със събраните по делото доказателства и е формирал законосъобразни и обосновани, прилагайки точно материалния закон.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение намира касационната жалба за подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, в срока по чл.211, ал.1 АПК, при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество на основанията посочени в нея и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл.218, ал.2 от АПК е неоснователна.

С решение №287/05.01.2021г., постановено по административно дело №376/2020г. Административен съд – Сливен е отхвърлил оспорването по жалба на И.П., от гр. Т., област Сливен срещу решение №РС-340-20-096/16.09.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в частта, с която на основание чл.74, във вр. с чл.171 ал.1 и чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ и чл.37 ал.2 от ЗМСМА и във вр. с §5 от ПЗР на ЗМСМА и чл. 73 от ЗПКОНПИ е установен конфликт на интереси по отношение на И.П., от гр. Т., в качеството му на общински съветник в Общински съвет – Т. и в това му качество на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ за това, че е

участвал в гласуването на решение №501/27.02.2019г. на Общински съвет – Т., в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ и досежно наложена глоба в размер на 5 000 (пет хиляди) лева на основание чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ, в качеството му на общински съветник в Общински съвет Т. и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ и отнета в полза на Община Т. сума в размер на 249,16 лв., представляваща дневното възнаграждение за 27.02.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ. Присъдил е разноски.

Решението е правилно.

Видно от удостоверение №9/05.11.2019г. на ОИК – Т. и клетвен лист от 11.11.2019г. И.П. е бил избран за общински съветник в Общински съвет Т.

На 27.05.2020г. в КПКОНПИ е постъпил сигнал вх. № ЦУ 01/С-340, с който Комисията е била сезирана за участие на общински съветници в Общински съвет – Т. при проведени дебати на заседание на съвета, без деклариране на конфликт на интереси.

И.П. е управител и съдружник ТД „***“ ООД и управител и едноличен собственик на капитала в ТД„***“ ЕООД и ТД„***“ ЕООД.

На 15.02.2019г. кметът на Община Т. е отправил предложение до Общински съвет Т. за предоставяне под наем на общински имоти – земеделски земи, определени по реда на чл.37в ал.16 от ЗСПЗЗ за стопанската 2018-2019г. По това предложение на заседанието на ПК по селско и горско стопанство И.П. гласувал „за“. С Решение №496/27.02.2019г. Общински съвет – Т. дал съгласие за предоставяне под наем на общински имоти – земеделски земи, определени по реда на чл.37в ал.16 от ЗСПЗЗ за стопанската 2018-2019г. и възложил на кмета на общината да сключи договори за наем с ползвателите на земи от ОПФ. Това решение било подкрепено от И.П.. На 08.04.2019г. въз основа на него между Община Т. и „***“ ООД били сключени два договора за наем, между общината и „***“ ЕООД бил сключен един договор за наем, между общината и „***“ ЕООД бил сключен един договор за наем и един договор за наем бил сключен с И.П. Предмет на тези договори е било възмездно ползване през стопанската 2018/2019г. имоти с НТП полски пътища в землищата на [населено място] и гр. Т.

Със Заявления вх. №26-00-4, 26-00-5 и 26-00-6 и 26-00-19, подадени на 08.02.2019г. до кмета на общината, ***“ ООД, „***“ ЕООД и „***“ ЕООД, представлявани от И.П. и самия И.П. са заявили желание да наемат земеделски земи в землищата на [населено място] и гр. Т., собственост на Община Т. по реда на чл.40а ал.1 т.2 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Т., които земи са попадали във вече ползвани масиви. На 18.02.2019г. Кметът на Община Т. отправил към Общинския съвет предложение за приемане актуализация на Програмата за управление и разпореждане с имотите – общинска собственост през 2019г. На проведеното на 20.02.2019г. заседание на ПК по селско и горско стопанство, околна среда и екология при разглеждане предложението на кмета, И.П. гласувал с „въздържал се“, като декларирал конфликт на интереси.

На 27.02.2019г. се провело заседание на Общински съвет Т., на което било прието Решение №501, с което съветът приел актуализацията на Програма за управление и разпореждане с имотите – общинска собственост в Община Т. през 2019г., съгласно приложение №1, съдържащо подробни данни относно имотите, които общината ще продава или предоставя под наем, с посочени номер, НТП, площ и точно местоположение. Изброените в приложението имоти и заявените такива със описаните по-горе заявления съвпадат.

За приемането на това решение на Общински съвет –Т. И.П. е гласувал „за“, видно от Протокол №50/27.02.2019г. от проведеното заседание на съвета.

След проведени търгове с явно наддаване на 12.06.2019г. били сключени два договора за наем между Община Т. и жалбоподателя, с предмет отдаване за временно и възмездно ползване на имоти – общинска собственост. В единия от тези договори фигурират и 8 броя имоти по Решение №501/27.02.2019г.

Възприети по този начин фактите по спора сочат точен анализ на приетите по делото доказателства, поради което първоинстанционното съдебно решение не страда от порока необоснованост и съществени нарушения на съдопроизводствени правила.

Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е постановила решение №РС-340-20-096/16.09.2020г., с което е установила конфликт на интереси по отношение на И. П. за това, че в качеството му на общински съветник в Общински съвет – Т. и в това му качество на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1 т., т.32 от ЗПКОНПИ е участвал в гласуването на решение №501/27.02.2019г. на Общински съвет – Т., в свой частен интерес, в нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ.

Наложила е глоба в размер на 5 000 (пет хиляди) лева на основание чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ, в качеството му на общински съветник в Общински съвет – Т. и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ и е отнела в полза на Община Т. сумата в размер на 249,16 лева, представляваща дневното възнаграждение за 27.02.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ.

Не е установила конфликт на интереси във връзка с гласуванията на П. на 24.01.2018г., 24.01.2019 г. и гласуването на 20.02.2019 г. на ПК по селско и горско стопанство, околна среда и екология, както и гласуването на решения № №337/31.01.2018г., 496/27.02.2019г. и 32/11.02.2020г. на Общински съвет – Т. Не е установила конфликт на интереси по отношение на И.П. и във връзка с решение №480/31.01.2019г. и решение №39/11.02.2020г. на Общински съвет – Т.

Обоснован е извода на първоинстанционния съд, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалния закон. Установен е конфликт на интереси по отношение на И.П. по смисъла на закона.

Налице са посочените в чл.52 от ЗПКОНПИ предпоставки лицето да е заемало публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ - общински съветник в Общински съвет Т. и към момента на постановяване на оспорения акт е изпълнявал тази публична длъжност. Наличието на частен интерес е доказан, тъй като преди гласуването на актуализираната програма с конкретно посочени в същата общински имоти, подлежащи на продажба и отдаване под наем, П. е заявил писмено пред общината желание за наемане на част от същите, подробно описани в приложение №1 към програмата. Съгласно чл.53 от ЗПКОНПИ, частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер. От подадените от П. заявления за наемане на конкретно посочени недвижими имоти - общинска собственост (предвидени за разпореждане в приетата с процесното решение на Общински съвет – Т. решение), правилно съдът е приел, че би довело до набавяне на облага, чрез възможността за реализиране на паричен приход (доход в пари), както и възможността да се реализира и нематериална облага, изразяваща се в глас, подкрепа, влияние и предимство при

сключване на договори за наем, предпоставено от заеманата от П. позиция в Общинския съвет. Налице е и нарушение на забраната по чл.58 от ЗПКОНПИ, изразяващо се в участие на П. в гласуването и приемането на Решение №501/27.02.2019г. на Общински съвет – Т. в свой частен интерес. При наличието на такъв, общинският съветник, е следвало да се отведе от обсъждането и гласуването, съгласно изискването на нормата на чл.63, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Правилно е наложена санкция по ЗПКОНПИ, която е в нормативно предвидения минимален размер.

Законосъобразни и обосновани са изводите на съда, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, след спазване на административнопроизводствените правила, след точно прилагане на материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона.

При тези съображения и след служебна проверка на съдебното решение настоящата инстанция не констатира пороци, съставляващи касационни основания за отмяната му и като правилно същото следва да бъде потвърдено.

Първоинстанционният съд е обсъдил всички относими за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е анализирал всички факти от значение за спорното право и е направил верни изводи, които се споделят от касационната инстанция.

Предвид изхода на спора пред настоящата инстанция в тежест на касатора следва да бъдат поставени заявените от ответника по касационната жалба разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл.144 АПК съдът определя в размер на 100,00 лева.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №287/05.01.2021г., постановено по административно дело №376/2020 година по описа на Административен съд – Сливен.

ОСЪЖДА И.П., от гр. Т., област Сливен да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество сумата от 100 (сто) лева, разноски за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.